

Vražda hajného

Kapky mi dopadaly na spacák, dělaly drobnou loužičku, a pak stékaly na zem. Nejsem žádný ořezávátko, normálně by mi to vůbec nevadilo, jenže teď jsem ležel pod přístřechem na našem kempu, kde jsem se se zbytkem osady nadřel jako kůň.

"Já se na to vyseru," vyjádřil naše pocity v podstatě výstižně Orm. Zírali jsme dál mlčky do korun stromů. Díry ve střeše, evidentně udělané nějakým nožem nebo tak, jsme v noci za tmy přehlédli, ale teď byly naprosto nepřehlédnutelné.

"Škareda má buď za manželku feministickou blondýnu, nebo byl v minulým životě ruskej Žid, že se potřebuje takhle zviditelňovat," přemejšlel nahlas Indoš.

Fakt je, že do korun stromů bylo téma dírama vidět velmi dobře. Jenže my jsme střešní okno ve stavebním plánu neměli.

"Už mě fakt sere," vrátil se k původní myšlence Orm, "jenom prudí, jako že oheň v lese, rušení zvěře, vadí mu, že hraju na banjo, jako že je to moc hlasitý, ale že on střílí v lese na všechno, co se hejbe, vraždí zvířata a prudí každého, koho potká, to je v pořádku."

"Já bych se ho zbavil jednou provždy," temně zavrčel Indoš.

"Přece bys ho nezabil," vyděsil jsem se, protože vím, že Indoš je v některých věcech extrémista bez pudu sebezáchovy. "Nebud' měkkejš, tohle bude dobře promyšlená vražda. Už jsem to celý naplánoval a nemá to chybu," pokračoval a mně bylo jasné, že Škaredův anděl strážnej může jít rovnou po víkendu na úřa

Je nutné popisovat, která z těchto dvou postaviček je Waki?:)

foto: Autíčko ©

d práce, protože bude úřední den a jak Indoše znám, tak už bude tou dobou nezaměstnanej. Zbytek ranní diskuse se už odehrál beze mě. Orm s Indošem pilovali detaily nad láhví rumu, pak Orm zmizel sehnat ocelovej drát a Indoš se šel kouknout, jestli už je Škareda na pravidelný objíždce revíru.

Nemusel chodit daleko, protože ten jeho uchrchlanej kozí dech bylo slyšet a cítit až pod Kuchyňku. Indoš to měl asi fakt promyšlený, protože nás odvedl na asfaltku, co se prudce svažuje k Plešivci. V jednom takovém prudkém a přitom tmavém místě s Ormem natáhli drát kousek nad zemí, a pak už jsme jen v povzdálí poslouchali, jak se Škaredův fechtl blíží. Orm k tomu brnkal něco ponurýho na banjo a Indoš dělal, že spí. Akorát že mu přitom na spánku tepala žíla?

Spokojené bublání mašiny řítící se z kopce přešlo v zaržání a ozvalo se takový nelidský hýknutí. Pak už bylo jenom ticho.

Vražda hajného + Horolezecká lubostná

Napsal uživatel Waki + Ribana
Pátek, 24 Listopad 2006 04:00

"Byl to osel a jako osel skončil," probral se ze snění Indoš a vyrazil zkontrolovat situaci. Orm utíkal za ním, ale já tam radši ani nešel. Celkem jsem si to dovedl představit. Škareda byl ošklivej i živej a mrtvej mě nelákal už vůbec.

"Je tuhej jako nikdo druhej," přiběhl nadšenej Indoš. Vůbec se nesnažil zamaskovat vítězný tón v hlase.

Vraceli jsme se na kemp a kluci nadšeně plánovali, že teď, když jsme se toho prevíta zbavili, že bysme místo přístřešku mohli postavit pořádnou boudu s velkým krbem, že bysme mohli dovést vodu v korýtku až k ohništi a tak. Evidentně z nich spadl velkej balvan.

Jenže mně furt přišlo divný, že by nám to mohlo tak lehce projít. Vražda je vražda, to není jen tak. Mlčel jsem a trnul hrůzou, co bude.

Jenže to, co nás čekalo na kempu, předčilo veškerý moje nejčernější očekávání. Žádný kemp tam totiž nebyl, jenom hromada rozházených kulatin, prken a cáry téh papíru.

"To neeé," zavyl Indoš hrůzou a vztekem, zatímco Orm se nezmohl ani na pípnutí.

Byl to opravdu příšerný pohled. Z kempu, na kterým jsme se nadřeli a úzkostlivě vyplávali každou detail, zbyla hromada trosek, nad kterou se vznášel průsvitnej Škareda a sadisticky se nám řehal do tváře.

Magdalena Karellová - Waki

Trapsavec 2006

Horolezecká lubostná

Hory sú drsné, láska moja.

Vražda hajného + Horolezecká lubostná

Napsal uživatel Waki + Ribana
Pátek, 24 Listopad 2006 04:00

Zostanem hádam nocí pár...
Raz prídu chvíle nepokoja
a čas prevráti kalendár

Hory sú výzva, láska moja.
Muž ako ja má prečo žiť.
Tvoje oči sa právom boja
A nesnaž sa mi odpustiť
že s čriepkom, ktorý tebe dávam
sa stálosť k horám nezrovná.
Ušetri slzy, keď ti mávam.
Rivalita je nerovná.

Hory sú zrádné, láska moja.
Neuver sľubom mámivým.
Tvoje oči sa právom boja.
V živote, v smrti... patrím im.

Viera Večeřová - Ribana

*3. místo poezie oldpsavců
Trapsavec 2006*